

¿Unión Alicantina?

Les dificultats per a consolidar Unión Alicantina i el desig provincialista podrien fer sorgir una nova sigla amb denominació d'origen «Alacant». Franquistes i antivalencians, colze a colze, organitzen ara la Federación Alicantina de Partidos.

Ismael López

Un grapat de cabdills locals i un policrom assortit de sigles i microgrups es reunien la nit del passat dimecres 8 de juliol a la seu del grup d'opinió «Alicantón», a la capital del sud. La seua intenció era preparar per fi la posada en marxa de la Federación Alicantina de Partidos: el somni etern cobejat pels profetes del provincialisme. L'única iniciativa, diuen, capaç de fondre en una mateixa abraçada franquistes caducs, espanyolistes acabats i cantonalistes antivalencians. Dirigia el conclave preparatori **Miguel Navarro Sala**, nascut a Novelda, president del club «Alicantón» i habitual autor de receptes segregacionistes.

Navarro Sala, antic cap provincial de premsa de la Unión Regionalista Valenciana, ex-militant del Consell Valencià d'Alacant —nucli de la propaganda anticatalana a Alacant durant la transició—, escriptor infatigable i obsessiu antivalencià, porta ja més de deu anys dedicat al permanent i demagògic enfrontament entre les comarques del nord i del sud del País Valencià.

Ara, la Federación Alicantina intenta ampliar políticament i socialment un dels retalls cantonalistes que el mateix Navarro Sala i d'altres ultres meridionals ja havien posat en peu: la Unión Provincial Alicantina, UPRA. Un projecte adormit que comença a desvetllar-se.

Segons les seues declaracions a la premsa local, la batalla de Navarro Sala és «contra dos jocs». D'una banda, «l'empenta dels partits nacionalistes i regionalistes» i, de l'altra, contra «l'ofensiva dels partits estatals». Defensor de l'entelèquia històrica del «país alacantí» contra Catalunya i la unitat valenciana, Sala creu que «ha arribat el moment d'impulsar un ideari bàsic». «Acabar —deia— amb el centralisme valencià, i donar els passos per tal d'aconseguir l'autonomia uniprovincial». Així, doncs, ni «país», ni «regne», ni «comunitat»: província i prou. I Alacant enmig, reina i senyora de les comarques.

Manifestació contra el valencià a l'escola. Baix, Lizondo, Casp i Campillo.

Navarro Sala no està sol en la seua missió alacantinista. Compta també amb **Ildefonso Martínez**, representant de la minúscula Asociación Independiente Universitaria Alicantina, AIUA, composta per estudiants de les Nuevas Generaciones d'AP i per entusiastes d'Alternativa Universitaria de València. També l'acompanya en el sentiment **Rafael Pinto Lorente**, fundador de l'UPRA, l'associació que dirigeix l'antic president d'URV, **Antoni Martínez Serrano**, impulsor de la AIUA mitjançant el Instituto Alicantino de Estudios Lingüísticos i número 11 en la candidatura de Coalición Electoral Valenciana a l'ajuntament d'Alacant.

També hi comparegueren els Verdes, «a informar-se del projecte». No és la primera que fan, d'aquesta mena. Han coincidit ja més d'una vegada amb els pressupostos d'aquest eixam provincialista, amb el qual formen part de la Coordinadora Pro-Valenciano Voluntario, i defensaren, en el moment oportú, que la políglota ciutat de Benidorm fos declarada «zona castellano-parlant».

També interessats pel projecte segregacionista hi ha els de Derecha Alicantina, alguns grups de socialistes i «azanistas» independents —com un anomenat Partido Socialista Cantonal

de Alicante—, diversos col·lectius d'oriolans, estranyament panmurcianistes —com la coneguda «tertulia del Zara»— i un grapat d'alacantins. Aquests, despenjats d'AP després de la seua última crisi, entre els quals destaca l'advocat i antic tinent d'alcalde del règim franquista **Adrian Dupuy Fajardo**, ex-regidor aliancista i president del club de regates. Una llarga i atapeïda llista en què apareix també el

dies el seu objectiu polític. Una operació clarament reaccionària, portada endavant per una gent de la qual **Àngel Cuesta**, portaveu del PSOE d'Alacant, no ha dubtat a afirmar que «no saben què és la Constitució». Sembla que l'abundosa collita de partits regionalistes, el desastre de l'extrema dreta i el naufragi d'AP s'han combinat, en aquest cas, per obrir expectatives provincialistes. També hi ha tingut un paper, sens dubte, el fracàs rotund d'Unión Valenciana en la circumscripció d'Alacant. Aquesta opció, vinculada fins ara fonamentalment a l'Horta de València, és la que més afavorida podria resultar per la nova maniobra alacantinista. La formació de la FAP podria esdevenir el llevat ideal per a pastar-hi més endavant una Unión Alicantina, com a fórmula sucursalista d'Unión Valenciana. A la circumscripció d'Alacant, Unión Valenciana tan sols pogué tancar quatre candidatures: a Alcoi i Benilloba, on passà sense pena ni glòria, i a la Vila Joiosa i Calp, on ara té un regidor en cada ajuntament.

Com a fruit de l'enfrontament entre ciutats —València i Alacant— el partit de **González Lizondo** sembla condemnat a esdevenir al sud una sigla extraparlamentària més. Topa amb un sentiment antivalencià tan ferotge que condueix, ja a l'extrem de la bogeria provincialista, al fet que uns 150 equips de futbol de l'anomenada «província d'Alacant», orientats pels presidents dels clubs de Torrevella i Alacant, desitgen la creació d'una nova federació de futbol que no depenga de la Territorial Valenciana. Cosa bastant greu,

tot i ser anecdòtica, ja que aquests mateixos equips estaven fins fa poc a la Federació Murciana de Fútbol, de la qual acabaren sent-ne expulsats.

Tornant a Unión Valenciana, el fracàs electoral de les seues candidatures ha estat causa de la dimissió en bloc, el passat dissabte 11 de juliol, del Consejo Provincial de Unión Valenciana, reunit aleshores a Alacant «per primera vegada». Això, després d'una llarga sessió de quinze hores, tensa fins a límits insostenibles. **Roberto Blanes**, ex-cap de llista a les Corts Valencianes per UV, declarava a l'eixida la necessitat d'una «renovació» en «aquesta província», sol·licitant una «via d'enteniment molt més directa». Una via per a la qual el partit, «sempre entebancat per la falta de mentalització dels alacantins», no comptava encara amb el més important: «una fórmula particular d'enteniment». La futura FAP podria ser-ne la solució. ¿Qui assegura que Unión Valenciana no és el darrer del nou invent cantonalista?

Estranyament, és el diari *La Verdad*, d'Alacant, Múrcia i Albacete, editat des de Madrid per Prensa Católica S.A, el més destacat defensor de la causa cantonal. Des de les seues pàgines s'ha deixat ben clar que la futura sigla originada per la Federación Alicantina de Partidos tindrà segurament «fil directe per a pactes posteriors amb Unión Valenciana», i ha tirat les millors floretes de l'estiu al partit de **Campillós, Izquierdo i Lizondo**.

José Luis Masià, «redactor en cap de la Comunitat Valenciana» en el diari, home enfrontat ferotgement al desenvolupament i la normalització del valencià, escrivia així en una de les seues últimes columnes d'opinió: «xafant fort... primer partit en l'oposició... se me n'anà la dispersió mental cap a la possibilitat d'un partit alacantinista a Alacant a la manera d'Unión Valenciana». El redactor en cap es preguntava «si hi ha alacantins per a un partit alacantinista», i es responia que «ja que sembla impossible una unió que porte la paraula «valenciana», una «Unión Alicantina» «podria unir-se a les províncies de més amunt i donar la batalla a nivell regional».

L'enamorat lizondista tornava a cantar així en una altra columna les excel·lències d'Unión Valenciana: «fora, doncs, la paraula país... Que segueixen l'exemple de la ciutat de València d'altres indrets perifèrics».

Unión Valenciana té preparada ja, doncs, una catifa de roses per a oferir, des d'Alacant, «noves glòries a Espanya». □

— **llibreria - papereria** —
 — **material oficina** —
 — **objectes escriptori** —
 — **jocs** —
 — **belles arts** —
 — **dibuix tècnic** —
 — distribuïdor per la zona de: —

Letraset®

passeig maragall, 84
 telèfon 351 54 02
 barcelona

CARRANC

Bar
 Restaurant

DINARS
 |
 SOPARS

¡TASTEU LA
 DIFERÈNCIA!

Enfront del Càmping del Saler
PLATJA DEL SALER
 València

